

KLAASSEN & CO

Talentontwikkeling

Wanneer we over talent spreken, denken we vaak aan aanleg. Aan mensen die ergens uitzonderlijk goed in zijn. Een talentvolle sporter. Een inspirerende leider. Een creatieve ondernemer. Of een professional die ogenschijnlijk moeiteloos uitblinkt in zijn vak.

Talent is een prachtig vertrekpunt.

Maar talent alleen is nooit genoeg.

Talent is geen prestatie en ook geen verdienste. Je wordt ermee geboren. Het is een mogelijkheid, een potentieel dat zich kan ontwikkelen. Of niet. Want uiteindelijk bepaalt niet alleen aanleg hoe ver iemand komt, maar ook wat iemand vervolgens bereid is daarin te investeren.

Dat begint met de ontwikkeling van kennis en vaardigheden. Wie ergens goed in wil worden, zal moeten oefenen, leren, fouten maken, ervaringen opdoen en blijven ontwikkelen. Vakmanschap ontstaat niet vanzelf. Talent opent mogelijkheden, maar het zijn discipline, toewijding en jarenlang oefenen die maken dat iemand werkelijk ergens goed in wordt.

Toch heb ik in de sport, het bedrijfsleven en mijn eigen praktijk steeds opnieuw ontdekt dat ook dat nog niet het hele verhaal is. Sommige mensen beschikken over veel talent. Ze werken hard, ontwikkelen hun vakmanschap en behoren tijdens trainingen of in de voorbereiding vaak tot de besten. Maar wanneer de druk toeneemt en het er werkelijk toe doet, lukt het niet iedereen om datgene wat aanwezig is ook daadwerkelijk te laten zien. Niet omdat het talent verdwenen is of omdat de kennis en vaardigheden ontbreken, maar omdat prestaties onder druk uiteindelijk niet alleen worden bepaald door wat iemand kan, maar ook door hoe iemand zich als mens tot die omstandigheden verhoudt.

Juist daar begint voor mij talentontwikkeling in haar diepere betekenis. Talentontwikkeling gaat niet alleen over het ontwikkelen van kennis en vaardigheden. Zij gaat ook over het ontwikkelen van de mens die die kennis en vaardigheden op het beslissende moment moet kunnen inzetten. Hoe ga je om met verwachtingen? Met succes? Met verlies? Met verantwoordelijkheid? Met onzekerheid? En lukt het je om ook onder druk te vertrouwen op alles wat je in de loop van de jaren hebt opgebouwd?

Daar spelen de omstandigheden een cruciale rol. Werkelijke ontwikkeling ontstaat wanneer veiligheid en uitdaging elkaar ontmoeten. Wie alleen veiligheid ervaart, zal zich uiteindelijk weinig ontwikkelen. Wie alleen wordt uitgedaagd zonder zich veilig te voelen, zal eerder verkrampen dan groeien. Ontwikkeling vraagt daarom om een omgeving waarin mensen verantwoordelijkheid krijgen, fouten mogen maken en worden uitgedaagd hun grenzen te verleggen, zonder dat die fouten direct hun gevoel van eigenwaarde aantasten.

Basiszekerheid speelt daarin een belangrijke rol. Die kun je niet simpelweg binnen een organisatie creëren. Mensen nemen haar voor een belangrijk deel mee vanuit hun eerdere levenservaringen. Organisaties, coaches, leidinggevendenden en docenten kunnen er wél aan bijdragen dat die basis verder groeit of juist onder druk komt te staan. Dat verschil wordt vaak zichtbaar wanneer iemand een fout maakt. Iemand met voldoende basiszekerheid kan horen: *“Dat heb je niet goed gedaan.”* zonder daaruit te concluderen: *“Ik ben niet goed.”* Dat lijkt een klein verschil, maar het is wezenlijk. In het eerste geval gaat het over gedrag. In het tweede over identiteit. Juist wanneer mensen gedrag en identiteit van elkaar kunnen onderscheiden, ontstaat de ruimte om werkelijk te leren. Fouten worden dan geen bedreiging voor wie je bent, maar een bron van ontwikkeling.

Dat is ook de reden waarom goede begeleiders meer doen dan kennis overdragen. Zij creëren omstandigheden waarin mensen zich veilig genoeg voelen om risico's te nemen, verantwoordelijkheid te dragen en te blijven leren. Niet omdat falen het doel is, maar omdat niemand zich werkelijk ontwikkelt zonder onderweg ook te vallen en weer op te staan. Een kind leert lopen doordat het mag vallen in een omgeving waarin het weer kan opstaan. Niet doordat vallen wordt voorkomen, maar doordat de omstandigheden veilig genoeg zijn om ervan te leren. Voor mij geldt datzelfde principe voor

talentontwikkeling. Werkelijke groei ontstaat niet doordat we mensen beschermen tegen iedere fout, maar doordat we een omgeving creëren waarin fouten mogen bijdragen aan ontwikkeling.

Dat is waar Klaassen & Co aan wil bijdragen. Niet door talent te creëren of mensen harder te laten werken, maar door omstandigheden te helpen creëren waarin mensen het beste van zichzelf naar voren kunnen brengen. Want uiteindelijk wordt talent pas werkelijk zichtbaar wanneer een mens onder druk kan laten zien wat al in hem aanwezig is.

Roel Klaassen, Juli 2026